

Ruse in Črnogorce, slovenski duhovniki, ki raz
prižnice razširjajo navdušenje za Srbe, slovenski
govorniki, ki po stoterih shodih Avstrijo po
blatu vlačijo, — kaj loči to družbo od judov-
sko-poljskega špijona Redla? . . . V tem oziru
treba bude enkrat odločno nastopiti!

Na Nemškem izpregovoril je zadnjič mini-
ster besedo, da kdor ruje proti Nemčiji, nima
pravice v Nemčiji živeti. Ta beseda mora veljati
i pri nas: **Kdor je sovražnik Avstrije, ta nima
pravice, živeti v tej Avstriji!**

kor smo v začetku krvave balkanske vojne rekli,
tako se tudi godi, ni se šlo „za križ“, ni se
šlo „za slovanstvo“, temveč šlo se je edino le
za — plen, za ropanje. To je danes jasno!

Albanija.

V Skutariju vlada mir in veselje. Medna-
rodno vojaštvo, ki je tam Črnogorce odslovilo,
razveseljuje se splošnega spoštovanja. Drugače
seveda treba bude še mnogo dela in potpež-
ljivosti, predno se bude v Albaniji vstvarilo tem-
melje samostojne države. Albansko pleme Mali-
sorov je zapriseglo, da ne pusti Črnogorcem
niti ped albanske zemlje in se hoče do zadnje
kapljice krvi za svojo domovino boriti. Torej
brzkone prelivanja krvi še ni konec!

Zobna kréma

Politični pregled.

Državni zbor zboruje in zboruje. O njegovih
uspehah, ki doslej niso posebno mastni, bomo
svoj čas skupno govorili. Za danes naj le ome-
nimo, da se je v proračunski debati letos šopi-
ril v imenu slovensko-klerikalnih poslancev naš
dični kaplan dr. Anton Korošec. Tudi s tem
govorom se bomo ob priliki še pečali, da bo-
dejo zapeljani klerikalni backi saj vedeli, kako
jih zastopajo njih pobožni poslanci. Korošec je
trompetal, kakor da bi bil v belgrajskem saboru,
ne pa v avstrijski zbornici. Nikdar še ni prišlo
iz duhovniških ust toliko protiavstrijske hujska-
rije. Kdor ne pozna naših domačih resničnih
razmer, ta moral je po Koroševem govoru mi-
sliti, da slovenski kmetje res komaj čakajo na
združenje s Srbi . . . V eni zadnjih sej je tudi
neizogibni dr. Verstovšek izvršil zopet enega
svojih surovih, neotesanih izgrediv. Ta poštenjak,
ki živa na nemški soli cesarski kruh, ki je za
klerikalni mandat prodal svoje nekdanj liberalno
„prepričanje“, vpil je kakor pijani klerikalni
šnopsar, da naj se od cesarja imenovani in nje-
govo zaupanje vživajoči minister na laterni obesi!
Pfri Teufel čez tako surovost! Glavni namen
slovensko-klerikalnih poslancev je menda le ta,
da delajo slovenskemu ljudstvu v vsej avstrijski
javnosti škandal in sramoto. Pa ljudstvo jim
bode svoj čas že izreklo primerno zahvalo.

Bavarski princ-regent Ludwig, eden najzve-
stjših prijateljev habsburške družine, obiskal
je te dni na Danaju našega cesarja. Ob tej pri-
liki so se vršile večje slavnosti.

Madžaronski škandali. V Budimpešti vršila
se je te dni velika sodnijska razprava. Toženi
je bil poslanec Dèsy, tožnik pa je bil ogrski
ministrski predsednik Lukacs. Prvi je namreč
Lukacsu očital, da je ta „največji panamist v
Evropi“ (po domače: največji goljuf!). Seveda
je moral Lukacs tožiti. Pred sodnijo pa je Dèsy
doprinesel dokaz resnice. Dokazal je razne uma-
zane zadeve ministra; zlasti posrečil se mu je
dokaz, da je Lukacs prabil več milijonov drž-
avnega denarja za strankarsko-politične namene.
Tako je bil Dèsy od sodnije oproščen. Najvišji
uradnik na Ogrskem je torej sodnijsko kot člo-
vek z umazanimi rokami razkrinkan . . . Prva
posledica tega škandala je bil še večji škandal
v državni zbornici. Opozicija sprejela je tam
Lukacsu s klici „Tat! tat!“ Ko je prišla zbor-
nična straža, moral je celo njen stotnik enega
poslancev s sabljo na tla pobiti. Druga posledica
škandala je, da je Lukacseva vlada odstopila.
Res, razmere na Madžarskem so sramotne, ne
samo za one klike, ki zatirajo ogrsko ljudstvo
iz sebičnih vzrokov, igrajo pa ob enem vlogo
magnatskih zastopnikov naroda; sramotne so
tudi za nas Avstrijce in skrajni čas bi bil, da
se v hlevu madžarske korupcije pomeže z že-
lezno metljo . . .

Izseljevanje iz Avstro-Ogrske postaja vedno
večje in vedno večja je tudi iz njega sledeča
nevarnost. Leta 1911 znašalo je prekmorsko
izseljevanje 90.000 oseb, l. 1912 pa že 128.000
oseb. In tudi letos se bude to število še pove-
čalo. Tako močno prekmorsko izseljevanje nima

svojih hudih posledic le na gospodarskem
temveč je ravno v sedanjem nemirnem
jako nevarno oslabljenje naše vojne moči
mislimi treba, da je v Avstriji več kot
oseb, ki v svojem času ne pridejo k voja-
naboru. To so torej trije armadni kori,
nam v slučaju vojne prav občutno ma-
Poleg prekmorskega izseljevanja imamo
Avstriji tudi jako hudo szijsko izseljevanje
evropske inozemstvo. Lani se je na ta
okroglo 450.000 oseb izselilo. To je
vedno večja nevarnost za domače kme-
ki vsled pomanjkanja poslov in delavov
hudo trpi. To izseljevanje zamore naš
sejem za potrebbšine inozemstva izsesati
ta način naši produkciji smrtni sunek
V vitalnem interesu države je torej, da
najodločnejše korake zoper nevarno izselje-

Dopisi.

Iz Ptujске okolice. (Pozor!) V
skem gospodaru“ je bilo naznanjeno:
se Vam ponuja skoro brez vsakega dela,
sedite doma pri svoji obrti in vendar za
4—8 K na dan. Pišite takoj na Ivana L.
Sv. Urbanu pri Ptujcu“. — Že iz ozna-
lahko sklepa, da zgornja ponudba ni ni-
zega, kot sleparija in smeha vredna; bol-
ker „Slov. Gosp.“ takšnjo reč sprejema
znanja. Ker bi si tudi jaz na lahki na-
denar prisluzil, sem se radoveden pot-
Sv. Urbanu, da bi se z Lahom osebn-
stvari dogovoril; Pa kaj? Viničarjov,
gospod, (tako sem si mislil!) stanuje, sem
ali tega gospoda pa nikjer; ker ta (kako
pozneje izvedel), če koga prihajati vidi, jo
v zadnjo klet pobriše . . . Po izvidu, da
aprilovi burki, se takoj podam proti de-
medtem povprašam nekatere poznane
stanju Ivana Lah, če res ima ta toliko o-
da ga ljudem ponuja. Ostrmel sem,
slišal, kako Lah, kot močen in k
fant, v koči sedeč lenuhari, brez
dela in obrti, denar prisluzuje in, kako
isti od že precej ostarjene uboge viničark-
zahteva. Ta bi pa še druge rad tako u-
nati? . . . Zatorej pozor vsem, kateri so
o tej reči pisмено poročila zahtevali, da
vedno pokrtačijo in taistem ušesa nate-
tako bi bil tudi jaz storil, ako se ne
menoj skril. — To pa očitno povem,
aprilovo burko nikdar več ne grem.

Polensak. Pomagaj si sam, je stara
Kakor ti je že, dragi „Stajerc“, dobro za-
našem župniku Poplatniku, vložila je pre-
leto cela fara pritožbo na višjo oblast
njega, ter obenem prosila, da se on pres-
na Polensak naj pride miroljuben du-
Tukaj imamo zelo stare ljudi, kateri se
studijo, kakor pravi Poplatnik, in nobe-
pomni takih svinjarj, kakor se godijo
Prejšnjim župnikom je bil farov dosti pro-
toraj ga ni trebalo gnojiti; Poplatniku
pretesen; kmetsko ljudstvo vidi, da
dobro guoji, lepšo žito zraste; neka ose-
mislila, da farovž tudi zraste, če ga pog-
ga že dvakrat močno pognojila. Poplat-
sklical župane k sebi ter je vprašal, če
kateri zna v svoji občini za zločinca; v-
rekel da ne; tudi Poplatnik je začel hr-
rane, ter rekel, da je to delo od strani
nov! Toraj se hoče pred farani oprati,
mu slaba prede, ker je prosil župane,
kaj pride, naj bodo za njega, in če bi on
oditi, bode fara razdeljena, in na Polens-
bo več fare, farovž pa bodejo morali po-
Tako je možakar županom govoril! Na bi-
pondelek se je Poplatnik takoj po ram-
odpeljal (kam?) ter ga je v sredo v jutro
uri ormoški voznik nazaj pripeljal. O tej
se mnogo govori. Tukaj je bila navada,
šlo ljudstvo s procesijo na Trojiško ne-
sv. Trojici, popoldanskim žegnomo jih je šel
z ostalimi spremljat brezplačno. Poplatnik
tudi niso plačali; zato je odišel takoj po-
maši k Mali Nedelji, da mu doma ni treba
popoldanske službe božje. In to stori vsak
— Toraj vprašamo odločno višjo ob-
oblast: Ali ima Poplatnik pravico, po ne-
drugod hoditi? Farani pa ga moramo
ali to vse zavoljo tega, da draži farane?

Popolno zaupanje

pridobile so si
Zvezda **MAGGI**-JEVE kocke
a krišcom
(gotova goveja juha)
po 5 vinarjev
pri vseh gospodinjah.
Ime **MAGGI** jamči za
takošnjo pripravo
in izvrstno kakovost.

Balkanske zmešnjave.

Mir sklenjen. — Položaj med zavezniki skrajno
napet. — Črnogorce čakajo še težki dnevi.

Mir sklenjen.

Vojne balkanskih zaveznikov zoper Turčijo
je konec. V Londonu se je podpisala za-
časna mirovna pogodba, s katero je
vojska v resnici končana. Kajti po-
polnoma gotovo je, da bude sledil temu začas-
nemu tudi končni mir. Srbi so sicer skušali,
podpis te pogodbe zavleči, to pa zaradi tega, da
bi opešali Bulgare in jim potem lažje plen oro-
pali. Črnogora je seveda tudi malo komedijo
napravila in je zopet „protestirala“; ali ta pro-
test menda Nikiti ni prinesel nobenega denar-
nega dobička. Mir je torej sklenjen,
— evropska Turčija je skoraj popolnoma iz-
ginila in zdaj se gre le še zato, da se vse
zmešnjave Balkana odpravi. To bude stalo se-
veda še veliko truda!

Borba za plen.

Balkanski slovansko-grški „prijatelji“, ki
so pričeli boj zoper Turčijo v „znamenju križa“,
so pripravljani na medsebojni boj.
Najostrejši je spor med Bulgarijo in Srbijo za-
radi Makedonije. Srbi, ki so v celi balkanski
vojni najmanj žrtvovali, hočejo začetkom sklen-
jeno pogodbo balkanske zveze raztrgati in Bul-
gare čez ušesa briti. To se seveda Bulgari, ki
so celo vojno proti Turčiji s svojo požrtvoval-
nostjo odločili, ne pustijo dopasti. Zato je
razmerje med „prijatelji“ skrajno
napeto in premikanje vojaštva dokazuje, da
se računa tudi s krvavo odločitvijo. Srbski in
bulgarski ministrski predsednik sta se sicer ob
meji sešla. Ali njuno posvetovanje ni položaja
spremenilo. Srbski minister Pasić jih je moral
sicer od bulgarskega tovariša ojstre slišati za-
radni preloma dane besede. Naposled pa se je
sklenilo, sklicati vse štiri vodilne ministre za-
veznikov, ki naj bi se posvetovali o kočljivem
vprašanju razdelitve plena. Ta sestanek prinesel
bode torej končno odločitev. Kakor stvar danes
stoji, ni nova balkanska vojna iz-
ključena. Slovansko vzajemnost so vrgli v
hlev in šovinistični osli plešejo po nje . . . Ka-

tudi mora
ena vdova
bi šel spo
az zadnje
ena sirot
spoved; P
za šalo; c
ek!“ Toraj
spoved? T
ncu! K čen
olniti želje
bi ostali s
o take raz
la, ker če
ngati k sos

Ragoznic
Ragozn
Rudolf
boj igrali.
ozju Božičk
tti), ker J
večja nes
inon.
Kozje. V
vrši dne
opozarjajo
o ta dan
jmišče za
ričakovati c
ljudno vabi
Slov. B
matra v K
im, popeč
radi in ur
emške. V
dovoljuje
va pošten
ekonya. D
argoli nere
nali kočček
Toraku se
radno zan
arodnostn
dor pozna
tefa tukajš
rgel bude
Saj vemo r
lanki. Kot
urista (?);
as ne boč
urist tukaj
je ta jurist
edi v Slov
podporo. I
čimo teg
naja vršilo
Schulvere
ndi kateh
00 oseb j
Dd prvašk
občinski p
sta bila le
voje zbor
ob 3. uri

Svari
New-York
cho-Succes
vse mogo
denarja.
opozarjam
dejo na n
Brezz
se nam:
dela v G
Roseggers
solskega
kletom pr
beti. Na

je, ako
se misli:
sem krep
poje na
mučila. F

lenjav je
er.
em polju
em čas
oči. Po
t 10.000
ojaškem
ri, ki bi
manjkali
mo pa v
jevanje
ta način
e seveda
netijstvo
vcev iz
delavski
tati in m
ek zadat
da stor
eljevanje

trda bna se ob zidu razbije in Poplatnikova se tudi mora v kratkem razbiti! Lansko leto si je ena vdova želela spoved; župnik ni imel časa, da bi šel spovedat in sirota je morala umreti brez zadnje tolažbe. Dne 24. maja 1913 si je ena sirota želela spovedat in njen sin gre po spoved; Poplatnik ga nahruli: „Vi mi delate to za šalo; danes nimam časa, pridite v pomanjkalno!“ Toraj 26. maja! Kdor gre toraj za šalo po spoved? Tisti je šel po spoved k sv. Lovrenca! K čemu vendar rabimo župnika, če noče spopolniti želje bolnikov? Veliko boljše bi bilo, ko bi ostali sivolasi Sinko za provizorja; ne bi bilo take razburjenosti in vera ne bi tako pecevala, ker če je sila za spoved, moramo si pomagati k sosednim faram . . .

Počakaj na ponedelk.

Ragovznica. (Dva ponesrečena fanta v Ragovznici). Pred kratkim si je nogo zlomil Rudolf Kostanjevec, ko so se otroci med seboj igrali. Minuli teden pa je zlomilo roko Ljuzi Božičku na Brencičevi opekarni (sedaj Celoti), ker je prišel preblizu do „aufzuga“; da se večja nesreča ni zgodila, otel ga je delavec Minon.

Kozje. Veliki živiški in kramarski sejem se vrši dne 13. junija 1913 v Kozjem. Sejmarije se opozarjajo na novo mostno tehtnico, katere za dan brezplačno na razpolago. Vstop v sejnišče za živino je vstopnine prost. Ker je pričakovati ogromno število lepe živine, se kupci najudno vabijo. Trško županstvo.

Slov. Bistrica. (Razno.) V zadnjem času smatra v Krškem izhajajoči list „Sloga“ potrebnim, popečati se „natančneje“ s tukajšnjimi uradniki in uradnimi osebami, v kolikor so ravno nemške. V svoji številki z dne 30. maja t. l. si dovoljuje ta umazani listič, metati blato na dva poštena davčna uradnika, gg. Horak in Fekonya. Napad je nesramen! V članku kar mrgoli neresnic, kolikor se jih zamore na tako mali košček papirja ponatisniti. G. nadoskrbniku Horaku se na popolnoma krivični način očita uradno zanemarjenje, gosp. officialu Fekonya pa narodnostno rogovljenje v uradu in izven urada. Kdor pozna delovanje in natančnost uradnega tukajšnje davkarje ter pridnost g. Fekonya, morda bo omenjeni listič z zaničevanjem proč. Sij vemo natanko, kaj nasledujejo taki lažnjivi članki. Kot pisca se imenuje nekega zunanjšega jurista (?); no, mi temu ne verujemo in nikdo nas ne bo nefašal, da bi kak v Celju živeči jurist tukajšnje razmere tako dobro poznal. Morda je ta jurist pisec, ali njegov prvaški zaupnik sedi v Slov. Bistrici in vživa morda celo nemško podporo. Posrečilo se nam bode kmalu, da zasledimo tega lažnjivega hujskača! — Dne 1. junija vršilo se je tukaj zborovanje nemškega „Schulvereina“, ki je bilo imenitno. Govoril je tukaj katehet č. g. Almer iz Velikovca. Več kot 300 oseb je vrlenu duhovniku pazno poslušalo. Od prvaške stranke sta došla organist Kos in občinski predstojnik Pučnik iz Črešnjevca. Pa sta bila lepo mirna. — Trgavska zadruga obdrži svoje zborovanje v nedeljo, dne 8. junija t. l. ob 3. uri popoldne v Jeglitschevi gostilni.

Novice.

Svarilo. Oblast nam naznanja, da obstoji v New-Yorku (Sev. Amerika) neka družba „Psycho-Success-Clube“, ki obljublja bolanim ljudem vse mogoče, da jim izvabi 6 do 12 dolarjev denarja. Ta družba je skozinskoz sleparska in opozarjamo torej svoje čitatelje, da se ne vselejo na njene limanice.

Brezplačno posredovanje učencev. Poroča se nam: Združeni štaj. zavodi za posredovanje dela v Gradcu, Hofgasse 14 in Brucku a/M, Roseggerstr. 34, nameravajo tudi letos ob koncu šolskega leta šolo zapustivšim dečkom in dekletom primerno službo ali učno mesto preskrbeti. Na drugi strani hočejo delodajalcem izbirati

oseb za njih proste službe predložiti. V ta namen se bodejo zavodi obrnili na šolska vodstva. Treba je pa tudi, da oni delodajalci, ki imajo prosta mesta za delavce ali učence (tudi kmetijske učence) to z natančnimi pogoji do najkasnejše 10. januarja 1913 na omenjena naslova naznanijo. Posredovanje je za oba dela brezplačno.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Vekoslav Spindler, politični penzionist. Mlad na letih, bogat na neuspehni šel je g. Vekoslav Spindler v politični penziji. Pastil je nevhvaležno žurnalistiko, kakor je pustil istotako nevhvaležno poezijo. Izstopil je iz uredništva „Narodnega lista“ in vstopil raje v pisarno banke „Slavije“, kjer se mu je preskrbelo koritico . . . Torej Vekoslav Spindler je vzel od časnikarstva, kakor brčkone tudi od politike slovo. Stvar sama ob sebi gotovo nima usodnega pomena in ne verujemo, da bi se zaradi tega svet podr. Ako izpregovorimo v kljub temu par besed o tem dogodku, storimo to zaradi tega, ker je ime Spindler tako rekoč začetek in konec „narodne stranke.“ In ravno tako izgleda, kakor da bi podgane zapuščale pogrezujočo se barko . . . Spindler bil je kot študent socialni demokrat in je sodeloval tudi pri nekem nemškem, ne ravno presnažnem listu. Potem je postal urednik pokojne celjske „Domovine“, ki jo je izdajal izdelovalec nogavic Hribar. Ta list je hotel zastopati staro-prvaško strujo. Ali moral je klečepaziti pred polagoma razvijajočim se bojevitim klerikalizmom, katerega neizprosnost in brezobzirnost je pričel kaplan Korošec pridigovati. In tako je moral v teh časih Spindler vkljub svoji radikalni duši pobožno in do skrajnosti pohleвно pisariti. „Radikalen“ bil je tedaj le, kakor vedno, v strupenem sovražstvu proti nemštvu. Nekaj časa je izdajal celo lastni listič „Slovenske pravice“, ki je pa kmalu izginil iz površja. Medtem je tudi brezobza tetka „Domovina“ zatisnila svoje oči. Brezposelni Spindler je tedaj skupaj z nekaterimi neizkušeni idealisti ter nekaterimi štreberji napravil veliki stok: ustanovil je „narodno stranko“, s katero je hotel klerikalnega znanja zatreti in ubiti. Potem je uresničil „Narodni list“, katerega urednik je bil do zadnjega časa. Ker je imel pri prvih volitvah, katerih se je udeležila „narodna stranka“, precej sreče in je celo z našo pomočjo par mandator dosegel, — stopila je Spindlerju že prevzetnost v glavo. Mislil je, da leži že vsa Spodnje-Štajerska pred njim na trebuhu. Ustanovil je — seveda v finančnem oziru na prav čudnem temelju! — svoj „Narodni dnevnik“, čez katero ustanovitev so se seveda vsi časnikarski ter politični strokovnjaki hudo norčevali. Kot šefredakter tega dnevnika dosegel je Spindler višek svoje slave . . . A potem so se pričeli temelji njegove zgradbe podirati. Zopetne volitve prinesle so „Narodni stranki“ grozoviti poraz. Politični salti mortale, ki jih je pričel preobračati nesrečni dr. Kukovec, so vzeli temu pogretemu slovenskemu liberalizmu zadnji vpliv, tako da danes niko več z njim ne računati. „Narodni dnevnik“ je hitro izdihnil in ostalo je za njim le ogromno dolgov. Narodni posejilničarji so se začeli za ušesmi praskati in Spindlerja pisano od strani gledati. Medtem se je pojavila tudi že nova zvezda na nebu slovensko-liberalnega žurnalizma: Janko Lesničar, po domače „Čekunec.“ Pri malem koritu, čez katerega razpolaga danes še polomljena „narodna stranka“, nimata dva prostora. In tako je slekel Spindler žurnalistični jopič ter oblekel frak bančnega pisarja. Spindler je torej kot žurnalist in politik dokončal svojo kariero. Ako njegovo preteklo delovanje pregledamo, lahko rečemo, da mož v nobenem oziru ni poznal faktičnih razmer, da se je mnogo preveč zanašal na tisto slovensko „inteligenco“, ki je sicer v liberalnih frazah prav gostobesedna, ki pa nima nobene tistih potrebnih lastnosti, s katerimi se da uresničiti

kako resno gibanje. Vse, kar je Spindler pričel in napravil, se je podro, — in čeprav mu ni odrekati gotovih agitatoričnih zmožnosti, je vendar vsled svoje žurnalistično in politično-taktične nezmožnosti zapustil le kup razvalin. Po našem mnenju, — in to res ne rečemo iz osebne mržnje! — ne izgubi „narodna stranka“ vsled Spindlerjevega odslovljenja prav ničesar. Lesnikar, ki je prevzel Spindlerjevo dedščino, tudi ne bode ničesar dosegel, čeprav je mnogo bolj agilen, robat in brezobziren. Kadaver „narodne stranke“ bi tudi največji talent ne mogel oživetiti!

Obsojeni Šalamun. Poročali smo svoj čas o dogodku, ki se je v neki ptujski kavarni zgodil in pri katerem je bil znani slovensko-prvaški zagriženec Šalamun iz Obreža, ki je sicer danes v c. k. službi, čeprav je v Srbe zaljubljen, — pošteno oklofutan. Proti temu Šalamunu bilo je potem več tožb vloženih; prvič ena zaradi veleizdajalskih izrazov, ki jih je baje takrat v panslavističnem navdušenju izpregovoril. Ta tožba se je zaradi pomanjkanja prič vstavila in Šalamun lahko zato vse jugoslovanske bogove zahvali. Drugič se je tožilo Šalamuna zaradi žaljenja časti, ker je namreč tistega svojega nasprotnika, kateri mu je avstrijski patriotizem občutno v glavo zbijal, opsoval in žalil. Zaradi tega žaljenja bil je Šalamun na 100 kron globe, odnosno 10 dni zapora obsojen. In končno je bil Šalamun tudi pred častnim oficirskim svetom tožen, ker je rezervni oficir. Kako se je tam opral dobljenih klofut, nam je danes še neznan; brčkone bo šla oficirska šarža rakom žvižgati . . . Mislimo, da ima Šalamun za enkrat dovolj in svojih črnogorskih simpatij ne bode več tako očito odkrival!

Odlikovanje. Kovač g. Jos. Plachteritsch v Radgoni je kot gasilec lansko leto iz nekega gorečega poslopja v lastni življenjski nevarnosti neko staro žensko rešil. Za ta vrli čin podelil mu je cesar srebrni zaslužni križec. Čestitamo!

Pasji kontumac proglašen je v ptujkem in mariborskem okraju. V zadnjem se je že na stotine psov postrelilo. Pravi pasji lovec je baje slovenski učitelj iz Lembacha. Kontumac je potreben, ali gotove obzire je treba imeti in strogoost ne sme postati brezobzirnost.

Bik sunil je 21 letnemu učencu vinogradniške šole v Mariboru Francu Lah rog v trebuh. Težko ranjenega mladeniča so odpeljali v bolnišnico.

Iz Drave so potegnili pri Ormožu moškega mrliča, pri katerem so našli poleg ure in male svote denarja tudi listek z naslovom „Franz Narath, vrtnar v Ptuj, Minoritengasse.“ Mrlič še ni bil dolgo v vodi.

Mladi tat. 18 letni hlapec Juri Ribič iz Grajene pri Ptujah stal je v službi pri trgovcu Jonke v Konjicah. Tam je vlomil, ukradel mnogo blaga ter pognil. Ali v Mariboru so ga že vjeli in zaprli.

Iz Koroškega.

Žitarava. — (Vesele novice iz „Društvenega Doma“). — Piše se nam: Kako se je lep Joško drugič po Kranjskem ženil . . . Saperlot, Žitarci pa nismo karsibodi, mi pa mi, ja mi jo pa znamo spletat; tako in ednako se je govorilo, ko se je šel Habnerjev Joško drugič na Kranjsko ženit, oziroma šel po mlado nevestico Micko, s katero je bil pred 6 meseci oklican. Ohcet bo! Ohcet bo! — Tako je vse križama vpilo pred nekaj tedni po naši lepi vasi Žitarivasi. „Šmentana reč, kedo se bo pa neki ženil?“ je vprašal priletni možiček v „Društvenem Domu“ mogočnega ateja Rutarja. — Naš Joza! naš Joza! — razkoračili so se mogočno stari „Habnerjev oče“; sedaj pa bo, sedaj pa bo resnica! — Začele so se velikanske priprave za to res imenitno „ohcet“; upreglo se je staro in mlado, da tem lepše ozaljšajo dom, v katerega bi imel pripeljati lepo mlado zau-

je, ako se zanaša preveč na srečo zdravja in se misli: „Meni se ne more ničesar zgoditi, jaz sem krepki človek!“ Nobenemu človeku se ne poje na zibeljki, je-li ga bode enkrat podagra mučila. En preprih zadostuje mnogokrat, da nas

Prevzetnost

seznan z neprijetnostmi revme, da nam prinese heksenšus, trganje in bodenje. Modri ljudje imajo vedno Fellerjev bolečine odpravljajoči zeliščni esenc-fluid z znakom „Elza-fluid“ v hiši in so vsled tega zoper hude slučaje pripravljeni. Tudi našim čitateljem priporočamo 12 steklenic za 5— kron franko od apotekarja E. V. Feller,

Stubica, Elzaplatz št. 241 (Hrvatsko) naročiti, najbolje skupaj s Fellerjevimi odvajalnimi, krč odpravljajočimi in prebavo pospešujočimi Rhabarbara-kroglicami z znakom „Elza-kroglice“, od katerih stane 6 škatljic franko 4— krone.